

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123382442
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6123382442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, D., právne zastúpená: Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, IČO: 36 806 498, o zaplatenie 3 320,56 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 1. februára 2024 č.k. 13Csp/62/2023-107, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 3 320,56 eur spolu s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 22.04.2021 do zaplatenia (výrok I.). Podľa § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu – E. F. G., a.s. (ďalej aj ako „bankou“) ako veriteľom na strane jednej a žalovanou ako dlžníkom na strane druhej bola uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ z 20.04.2018, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4 450,- eur na základe podmienok § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), c) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). Celková suma spotrebiteľského úveru bola určená na 7 004,- eur, ktorú mala žalovaná uhradiť/splatiť v 96 mesačných splátkach po 75,59 eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 16.05.2018, s termínom konečnej splatnosti úveru 16.04.2026 a ďalšími dohodnutými zmluvnými podmienkami. Listom z 27.01.2021, označeným ako „tretia upomienka – pokus o zmier“, právny predchodca žalobcu požiadal žalovanú o úhradu dlžnej pohľadávky v celkovej výške 245,36 eur a súčasne upozornil žalovanú, že ak dlžnú sumu v zmysle zmluvy o úvere okamžite nezaplatí, bude požadovať zaplatenie celej poskytnutej sumy úveru. Listom z 24.03.2021, označeným ako „výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že dňom 24.03.2021 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, vrátane príslušenstva. Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 10.02.2023 vyplýva, že právny predchodca žalobcu postúpil ku dňu 07.02.2023 svoju pohľadávku, ktorá vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní aktívnu vecnú legitímáciu nepreukázal, vychádzajúc z podmienok § 52 ods. 1 až 4, § 524 ods. 1, 2, § 565, § 53 ods. 9, § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 17 ods. 1 ZoSÚ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“). Pokiaľ právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 24.03.2021, z obsahu predmetného

oznámenia nevyplýva splnenie podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, t.j., s ktorou konkrétnou splátkou došlo k omeškaniu dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní. Žalobca so žalobou predložil istinu, označenú ako tretia upomienka – pokus o zmier z 27.01.2021, ktorou právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že napriek predchádzajúcim upomienkam žalovaná doteraz neuhradila svoje záväzky plynúce zo zmluvy o úvere vo výške 245,36 eur, pričom vo výzve nie je uvedené, ktorú konkrétnu splatnú splátku žalovaná neuhradila. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ z výzvy na predčasné splatenie úveru nie je zjavné, pre ktorú splátku došlo k spoplatneniu úveru, je potrebné vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k spoplatneniu len za podmienok stanovených v § 565 v spojitosti s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nakoľko právnym predchodcom žalobcu bola banka, k vyššie uvádzaným podmienkam pristupujú aj podmienky pre platné postúpenie pohľadávky definované v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Len dedukciou mohol súd dospieť k skutkovému záveru vo vzťahu k tvrdeniam uvádzaným vo výzve z 27.01.2021, že žalovaná bola v omeškanií so splátkou v mesiaci 01/2021 (prípadne skoršou). Z uvedených dôvodov považoval postúpenie pohľadávky bez naplnenia zákonných podmienok za konanie v rozpore so zákonom a takýto právny úkon je absolútne neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že výzva jeho právneho predchodcu z 27.01.2021 bola zasielaná do dispozičnej sféry žalovaného. Vzhľadom, k tomu, že žalovaná napriek výzve omeškané splátky neuhradila, vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru dňa 24.03.2021, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 16.12.2020. Súd prvej inštancie posúdil právny úkon jeho právneho predchodcu – výzvu na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na spoplatnenie zo dňa 24.06.2020 v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, označenú ako „predžalobná upomienka“, za neplatný právny úkon pre neuvedenie splátky, s ktorou bola žalovaná viac ako 3 mesiace v omeškanií. Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru uvedenie splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k spoplatneniu. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nároku na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Vo veci bolo preukázané, že jeho právny predchodca vyzval žalovanú v súlade s § 53 ods. 9 OZ uhradiť dlžnú sumu s tým, že v opačnom prípade je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, ku ktorej došlo dňa 27.08.2020. Jeho právny predchodca postupoval plne v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, keď úver predčasne spoplatnil dňa 24.03.2021. K postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo v súlade s ust. § 17 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, čím je daná jeho aktívna legitímácia v tomto spore. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť.

4. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že vyslovené skutkové a právne závery súdu prvej inštancie sú v súlade s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR a rozhodnutiami Ústavného súdu SR. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a intencíách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní na základe dôkaznej iniciatívy nepreukázal, že je v spore aktívne vecne legitímovaný pre nenaplnenie podmienok § 92 ods. 1, 8 zákona o bankách v spojení s podmienkami uvedenými v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 17 ods. 1 ZoSÚ tak, ako súd prvej inštancie vyhodnotil v bode 25. odôvodnenia rozsudku, odvolací súd považuje za správny. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na výstižné a správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa s plne stotožňuje a v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie k všeobecnej odvolacej námietke, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod Rc 60/2018, v ktorom konštatoval: „V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“ Podotkol, že „Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s

názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, ale práve naopak sa prekrývajú.“

8. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018 bol prijatý záver, že „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“

9. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo/234/2018 zo dňa je konštatované, že: „Je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa Zákonom o bankách, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky slovenskej.“

10. Súd prvej inštancie bode 25. odôvodnenia správne konštatoval, že nebola splnená podmienka splatnosti celého dlhu a omeškanie žalovanej po výzve 90 dní. Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru, je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktorej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa musí byť zřejmé splnenie podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zřejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ teda vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Opodstatnenosť správnosti uvedeného právneho názoru je podporená aj komentárom k ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števček a kolektív – Občiansky zákonník, komentár I., 2015 - strana 576, na ktorý správne poukázala žalovaná. Teda, aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko ako už bolo vyššie citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“.

11. Podstatným pre posúdenie danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo posúdenie toho, či právny predchodca postupoval pri spoplatnení pohľadávky v súlade do zákonom (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ZoSÚ), teda či zosplatnenie žalovanej pohľadávky právnym predchodcom žalobcu možno považovať za platné. Súdom prvej inštancie vyhodnotenie skutkových zistení s vysloveným právnym záverom o nedostatku vecnej legitímácie v bode 25. odôvodnenia rozsudku, odvolací súd považuje za výstižné a vecne správne, s ktorými sa plne stotožňuje.

12. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi odvolateľa, v danom prípade žalobcu. Žalobca v odvolaní uvádzal tvrdenia vo vzťahu k podmienkam § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré sú v rozpore aj s tým, ako odôvodnil opodstatnenosť uplatneného nároku vo vzťahu k splneniu podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v podanej žalobe. V podanom odvolaní napríklad vytykal nesprávne závery súdu prvej inštancie pri posudzovaní úkonu jeho právneho

predchodcu – výzvy na zaplatenie omeškaných splátok s upozornením na spoplatnenie „zo dňa 24.06.2020“, keď v priebehu konania tvrdil, že takouto výzvou je „tretia upomienka – pokus o zmier z 27.01.2021“, keď zároveň v inej časti odvolania uvádzal, že jeho právny predchodca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej došlo „dňa 27.08.2020“, keď v inej časti odvolania (a v žalobe) tvrdil, že jeho právny predchodca úver spoplatnil dňa 24.03.2021. Žalobca v podanom odvolaní ďalej uviedol, že žalovaná i napriek výzve omeškané splátky neuhradil, vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť úveru dňa 24.03.2021, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 16.12.2020, ktorú (splátku) žalobca na základe podanej žaloby a ani v priebehu konania takto nešpecifikoval, čo možno považovať novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP. Vychádzajúc z uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu dospel k správne právnemu záveru, že žalobca v konaní podmienky jeho aktívnej vecnej legitímácie nepreukázal, z dôvodu čoho žalobu ako nedôvodnú zamietol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)
- Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V Žiline dňa 21. augusta 2024